

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci žalobce: **T. V. T.**, zastoupeného Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Příkop 8, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 8. 9. 2003 č. j. 14 Az 45/2003 – 23,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou k poštovní přepravě dne 20. 10. 2004 napadl žalobce v záhlaví uvedený rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra čj. OAM-4002/VL-16-05-2002 ze dne 18. 9. 2002. Citovaným správním rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobce o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle ust. § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb. Napadený rozsudek krajského soudu byl žalobci doručen prostřednictvím držitele poštovní licence dne 13. 10. 2003. Kasační stížnost neobsahovala důvody dle ust. § 103 odst. 1 s. ř. s., žalobce však žádal o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti.

Z přípojeného spisu Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 Azs 84/2004 soud zjistil, že proti rozsudku krajského soudu podal žalobce již jednou kasační stížnost, kterou předal k poštovní přepravě dne 12. 12. 2003.

Tato kasační stížnost byla odmítnuta usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 5. 2004, č. j. 2 Azs 84/2004 – 35. Z přípojeného spisu Krajského soudu v Ústí nad Labem Nejvyšší správní soud zjistil, že uvedené usnesení nabylo právní moci dne 3. 6. 2004, kdy bylo doručeno k rukám zástupkyně žalobce advokátky Mgr. Dariny Kučerové.

Podle ust. § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí a zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Po zvážení výše uvedených skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost žalobce je opožděna. Jak bylo již uvedeno výše, byl napadený rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem doručen žalobci dne 13. 10. 2003, posledním dnem lhůty k podání kasační stížnosti tak byl den 27. 10. 2003. Tato lhůta uběhla žalobci marně. Jako opožděnou odmítl Nejvyšší správní soud již předchozí kasační stížnost podanou žalobcem k poštovní přepravě dne 12. 12. 2003, tím spíše je pak opožděná kasační stížnost podaná k poštovní přepravě dne 20. 10. 2004. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost žalobce podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spoj. s ust. § 120 s. ř. s. odmítl. Pouze pro úplnost k věci dodává, že v daném případě nedošlo k odmítnutí kasační stížnosti pro překážku věci rozhodnuté podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., protože soud ve věci nerozhodoval meritorně. Vzhledem k odmítnutí kasační stížnosti nerozhodoval již Nejvyšší správní soud samostatně o žádosti o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti a nerozhodoval již ani o dalším podání žalobce ze dne 16. 11. 2005 označeném rovněž jako kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 8. 9. 2003, neboť jej vzhledem k opakovanému podání již nepovažuje za návrh ve smyslu ust. § 102 s. ř. s.

Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spoj. s ust. § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 1. března 2006

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu

